

Sagen sattes til Forhandling.

M. F. Mortensen: Det Lovforslag, som her er til Behandling, nemlig Forslag til Lov om Udførsel af Landbrugsprodukter, er ikke Rigsdagen ukendt, idet det allerede fremsattes i Rigsdagssamlingen 1932—33. Begrundelsen dengang var de forskellige Kontingenteringsbestemmelser i en Række fremmede Lande, der efterhaanden har gjort det paakrævet at træffe Foranstaltninger til at regulere Udførselen af forskellige Landbrugsprodukter til de paagældende Lande. Loven fik dengang Gyldighed indtil Udgangen af 1934. Da Handelen ikke blev friere, blev det nødvendigt at forny Loven gentagne Gange. Senest er den blevet fornyet den 21. December 1938 med Gyldighed indtil Udgangen af 1940.

Under Hensyn til den foreliggende Situation med ændrede Afsætningsforhold har Regeringen anset det for nødvendigt ikke alene at forny Loven, men ogsaa at foreslaa en Udvidelse af den Bemyndigelse, som ved den gældende Lov gives Landbrugsministeren.

Denne Udvidelse angaar to Punkter, som findes i Lovforslagets § 1, 1ste og 3die Stykke. I Stk. 1 udvides Bemyndigelsen til at omfatte en Centralisering af Eksporten. Kravet herom er fremkaldt af den Situation, som er indtraadt ved Krigen, og som gør det paakrævet at kunne centralisere Udførselen af disse Produkter. Derfor foreslaas det, at Udførselen kun maa foregaa gennem de dertil af Ministeren nedsatte Udvalg. Den i Stk. 3 foreslaaede Udvidelse gaar ud paa, at de Afgifter, der indkommer, kan anvendes til Formaal, der staar i Forbindelse med Reguleringen af Udførselen af de paagældende Landbrugsprodukter, og som skønnes at være til Gavn for vedkommende Produktionsgren. Det i Lovforslagets § 1, Stk. 1, fastsatte Paabud og den i Stk. 3 omtalte Tilladelse saavel som hele Lovens Administration kan kun ske med Landbrugsraadets Tilslutning.

I øvrigt er Lovforslaget med Undtagelse af de Udvidelser af Bemyndigelse, jeg har omtalt, enslydende med den nu gældende Lov. Det foreslaas ogsaa nu at tidsbegrænse Loven, idet den skal gælde for 2 Aar, altsaa til Udgangen af 1941. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Laurits Pedersen: Som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (M. F. Morten-

sen) har bemærket, er det Lovemne, vi her behandler, et Emne, vi før har beskæftiget os med, og det er jo som ligeledes bemærket særlig § 1, Stk. 1 og 3, der i Lovforslaget er undergaaet en lille Ændring. Der kan ikke være store Betænkeligheder ved at give Tilslutning til disse Ændringer. Hensigten med disse Udvalg, der er nedsat i Henhold til Loven, er den, at vor Eksport kan foregaa paa den Maade, den nu engang skal foregaa. De foreliggende Forhold har jo medført, at det er nødvendigt at have en saadan Lovgivning.

Udvidelsen i Stk. 3 gaar ud paa, at de Afgifter, der fremkommer, kan anvendes paa en Maade, som staar i Forbindelse med den Produktionsgren, fra hvis Virksomhed Beløbene hidrører. Det, at Ministeren skal have Tilslutning af Landbrugsraadet, hvis det er Landbrugsprodukter, det drejer sig om, eller af Industriraadet, hvis det drejer sig om Landbrugsprodukter, der er behandlet industrimæssigt, giver Eksporterhvervene Sikkerhed for, at Pengene anvendes paa den Maade, som Meningen var.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Schultz Petersen: Af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag om Udførsel af Landbrugsprodukter fremgaar det, at et Lovforslag om dette Emne første Gang blev fremsat i Rigsdagssamlingen 1932—33 med den Begrundelse, at Kontingenteringsbestemmelserne i de Lande, hvortil vi leverede Landbrugsprodukter, gjorde det nødvendigt at træffe Foranstaltninger til at regulere Udførselen af disse. Man ser af Bemærkningerne, at tilsvarende Love hver Gang har haft en Gyldighed af to Aar. Denne Gang foreslaas Lovens Gyldighedstid udstrakt til 31. December 1941. Den foreliggende Situation med de af Krigen fremkaldte forøgede Vanskeligheder har foranlediget Ministeren til at ønske en udvidet Beføjelse med Hensyn til Centralisering af Udførselen med Tilslutning af Landbrugsraadet.

Ved de andre Behandlinger har denne Lov jo faaet dette høje Tings Tilslutning, og Tiden er ikke blevet lettere. Med Sorg maa man se tilbage paa dette for Danmark saa vigtige Erhvervs Skæbne: trykket af haarde Skatter, indskrænket i Udøvelsen af sin Produktion, en Produktion, som det danske Landbrug gennem Aarene ved energisk Arbejde, Flid, Dygtighed og Nøjsomhed har hævet. Hvad Agrenes Ydeevne angaar, skal jeg have Lov til at nævne et Par Tal. Den er steget fra 20 Millioner Afgrødeenheder i 1875 til 111 Millioner, og Ydelsen pr. Ko er